

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:11	20:24	19:23	תל אביב
21:15	20:27	19:21	ירושלים
21:12	20:25	19:24	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

קבלת התורה בקדושה

את התורה אפשר לקבל רק בקדושה ובטהרה ולכן עם ישראל התכונן למתן תורה

מתן תורה

התורה הקדושה, האהובה והיקרה שלנו, זו שאנו שוקדים על דפיה ומתעמקים בסוגיותיה, זו שנותנת לנו הוראות חיים ומדריכה אותנו בכל רגע, זו שהפכה אותנו לאיכותיים ונעלים מכל בראי עולם. התורה שמגינה עלינו ומצילה אותנו בכל עת ורגע, שנוטעת בנו כוחות ומפעילה בנו עוצמות, תחנת הכח ומקור האנרגיה של כל יהודי באשר הוא. את המתנה הטובה הזו, הייחודית והעילאית, קיבלנו בחג השבועות, והנה עתה שוב נזכה לקבל את התורה!

אין ספק, כי כל יהודי חפץ לקבל את התורה, לקיים אותה, ללומדה בהתמדה, להתענג על אצרותיה ולהתחבר אליה בכל לבו. כולנו מבינים כי התורה היא מקור הכח והעוצמה שלנו, היא השומרת ומגינה עלינו תמיד, והיא גם זו שנותנת לנו הנחיות לחיים. אז איך נוכל להתחבר אליה עוד ועוד? כיצד נוכל לחזק את הקשר שלנו עם התורה? האם יש משהו שכל אדם – עני כעשיר, עם הארץ כתלמיד חכם – יכול לעשות כדי לזכות בתורה ובעוצמת הקשר עמה?

התשובה היא שכן, יש דרך כזאת, ובפרשת השבוע אנו מקבלים תזכורת על כך. שבט זבולון, הם מבחינת התורה, חנה בצמידות לשבט יששכר – עוסקי התורה. בעל הטורים מציין כי שבט זבולון אינו מוזכר כטפל לשבט יששכר שקדם לו, אלא כשותף שווה זכויות עמו!

כי כשיהודי זוכה לתמוך בעמלי התורה, להיות שותף בעסק התורה שלהם, לסייע ללומדי התורה ככל יכולתו – הוא לא רק גומל חסד או עושה צדקה, הוא נחשב כשווה זכויות וכשווה ערך עם לומדי התורה, הוא כלומד התורה ממש. וככל שיהודי מחזק ומעצים את שותפותו האמיצה עם לומדי התורה, ככל שהוא פועל למענם ועמל לרווחתם – כך הוא זוכה ביותר זכויות ויותר חלק בתורתם, ומתחבר עם התורה הקדושה האהובה – ממש כמוהם! (הרב אשר קובלסקי)

עם ישראל יצאו ממצרים, המטרה העיקרית של יציאת מצרים היתה "קבלת התורה" כמו שכתוב "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה" כל התכלית של שעבוד וגאולת מצרים זו קבלת התורה.

שבע שבועות ספרו מיציאת מצרים עד מעמד הר סיני, למה לא נתן ה' את התורה מיד בצאתם ממצרים? צריך לדעת שקדושה לא הולכת יחד עם טומאה, התורה הק' לא יכולה להדבק עם טומאה, "קדושים תהיו כי קדוש אני – מה אני קדוש אף משרתי קדושים" גם התורה תורת ה' לא יכולה לשרות אלא בעם קדוש. עם ישראל יצאו ממצרים, שם היו שקועים במ"ט שערים של טומאה. לכן, בכל יום השבעה שבועות יצאו בני ישראל משער טומאה אחד ונכנסו לשער קדושה, עד שבאו למעמד הר סיני – למ"ט שערי קדושה.

עם ישראל יצאו ממצרים ונטהרו ככל הנטהרת לפני החתונה, נתינת הטבעת שמקבלת הכלה מהחתן היא קונה אותה ומקשרת אותה לחתן, מה הטבעת שהקב"ה נתן לכלה – עם ישראל? זה התורה הק' שהיא הטבעת שמקשרת בין ישראל לקוב"ה והיא העדי המעיד עלינו שאנחנו עם ה' – תורה צוה לנו משה מורשה – מאורשה קהילת יעקב."

ולכן, אמרו בזהו"ק תורה קוב"ה וישראל אחד הוא, שמי שקרוב לתורה קרוב לקב"ה ומי שרחוק מן התורה רחוק מהקב"ה "מאן דקריב לאורייתא קריב לקוב"ה ומאן דרחיק מאורייתא רחיק מקוב"ה" אם אתה רוצה לדעת כמה אתה קרוב לקב"ה זה לימוד התורה, אם אתה קשור לשיעורי תורה הולך ללמוד תורה – אתה קרוב לה', ואם לאו, גם אם אתה עושה מצוות יום ולילה, אין לך קשר לקב"ה, אתה עושה מצוותיו אבל לא קשור אליו, רק בתורה נעשים קשורים לקב"ה, נעשים אחד, התורה היא המאחדת את עם ישראל והקב"ה.

מה שואלים את האדם לאחר שעולה השמימה, לאחר מאה עשרים שנה? "קבעת עתים לתורה?" זה מה ששואלים אותו, כמה אתה קשור לתורה. וכמה שאדם מוסר נפש ללימוד תורה, בא לשיעורי תורה, כך הוא קרוב לבורא עולם.

התורה היא המתנה הטובה שנתן לנו הקב"ה לחיי נצח, להדבק בו ית' בתענוג רוחני אין סוף. אבל גם בעוה"ז מי שהוא מחובר לתורה, ועוסק בתורה ויראת שמים הוא נעשה "בן אדם" ומי שלא קשור לתורה, הוא

נעשה "חיה" אין מציאות להיות "בן אדם" בלי תורה ויראת שמים! כמו שאומר שלמה המלך ע"ה, סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם. כל מה שעושה את האדם למלאך עלי אדמות – זה רק תורה ויר"ש בלי תורה ויר"ש אין מציאות להיות בן אדם. ואנחנו רואים איך נראים החילונים, ולהם יש מיליארדים של תקציבים ותכניות ושירי חינוך וספרים וקמפוסים – והחינוך שלהם פשט את הרגל, בתי הסוהר מפוצצים ובתי הספר מקלט לפושעים, אולרים ודוקרנים, פחד פחדים. ולמה? כי בלי תורה אי אפשר להיות בן אדם. לחרדים אין שירי חינוך אנחנו הולכים בדרך המסורה לנו, רש החינוך שלנו זה התורה הק'.

"אמר רב יוסף אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא", רב יוסף מגדולי האמוראים אמר, אם לא התורה הק', מה עושה אותי אדם מיוחד, הרבה "יוסף" יש בשוק! אלא התורה היא זו ש"גידלתני ורוממתני", זה המיוחד בחג השבועות, החג שבזכותו ועל ידו עם ישראל קרובים לקב"ה, על ידו הופך האדם להיות "בן אדם" ומתורם ומתקדש ויכול לעלות מדרגה לדרגה עד שיהיה יותר גדול מהמלאכים!

בן תורה – אברך – תלמיד חכם, תראו מה בינו לבין האנשים ברחוב, המבדיל בין קודש לחובל הבדל תהומי! מה מרים אותנו. מה מרומם אותנו? לימוד התורה. אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא, מה עושה אותנו בני אדם? לימוד התורה! ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו!

עלינו להודות לבורא עולם, שנתן לנו תורת אמת! וחיי עולם נטע בתוכנו! אך מלבד העולם הבא, החיי נצח, מלבד כל זה הרי התורה הופכת אותך לבן אדם, לאדם שמח, התורה מקדשת ומרוממת אותך הפוך בה והפוך בה דכולא בה כל מה שאדם צריך יש לו בתורה הק', כי הם חיינו ואורך ימינו, שם החיים ושם האושר האמיתי סיפוק שמחת חיים עצה וגבורה.

אנחנו צועדים ליום הגדול והענקי, יום קבלת התורה, אפשר ללמוד כל הלילה בחשק רב, למה להפסיד יום כזה גדול?! צריך להתכונן, לישון טוב לפני החג כדי שיהיה כח ללמוד כל הלילה וב"ה שנזכה לקבל את התורה בקדושה ובטהרה.

שבת שלום ומבורך והג' עומת!
מתוך דרשתנו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

כל מה שאדם עושה לעצמו עושה

סיפור הרב מרדכי נויגרשל:

סיפור ששמעתי מכלי ראשון. גיבור הסיפור יהודי חשוב מאוד מירושלים, תלמיד חכם שמלמד באחד המוסדות שגם אני מלמד בו ורק משום שישנם חלקים בסיפור שאינם לכבודו לא אנקוב בשמו.

הוא היה נער צעיר בגיל שלוש עשרה, והוריו שלחוהו ללמוד במוסד חינוכי מוכר, אבל הראש שלו בלשון המעטה לא היה בלימודים אלא בשטויות.

יום אחד, לאחר סיום שנת הלימודים הראשונה, מצא מעטפה בתיבת הדואר, שעליה מתנוסס הלוגו של המוסד בו למד. הוא החליט לפתוח את המכתב ומצא כתוב בו כי הנהלת המוסד החליטה שלא ימשיך ללמוד שם בשנת הלימודים הבאה.

הנער דאג לבריאותם של הוריו ומשום מצות כיבוד אב ואם החליט לא להראות להם את המכתב. הוא קרע אותו לגזרים מבלי שהוריו ידעו מאומה. ביום הראשון של שנת הלימודים הוא התייצב במוסד כאילו לא אירע דבר.

כשמנהל המוסד הבחין בו הוא ניגש אליו ושאל אותו: "מה אתה עושה כאן?"

והנער מעמיד פני תם: "מה יש, מה קרה, מדוע לא?"

"לא קיבלתם מכתב הביתה?"

"מה מכתב? איזה מכתב?"

"הרי שלחנו לכם מכתב שבו הודענו בצורה מפורשת שלא תוכל להמשיך את לימודיך כאן".

הנער פרץ בבכי: "אנא נסו אותי שוב, אני מבטיח להשתפר, אנא, ניסיון אחרון, אני מבטיח שלא תכירו אותי לא בלימודים ולא בהליכות".

אך ראש המוסד שכבר היה שבע מהבטחותיו של הנער בעבר, עמד בתוקף על כך שעל הנער לשוב לביתו, ולמרות כל הבכיות וההבטחות

הורה לו לשוב על עקבותיו הביתה.

במקרה עמד באזור אברך, שהגיע מארצות הברית והתקבל לשמש כר"מ באותה ישיבה. אברך זה היה נשוי מספר שנים ולא זכה להיפקד בפרי בטן. רבותיו שבארצות הברית יעצו לא כסגולה לשנות מקום, כמאמר הפתגם: 'משנה מקום משנה מזל', והמליצו לו לעלות לארץ ישראל שקדושתה עליונה, ואולי בזכותה בעזרת ה' יושע.

דמעותיו של הבחור נגעו לליבו, והוא פנה לראש הישיבה ואמר לו: "אני לוקח אחריות על הנער הזה, אני אלמד איתו ואטפל בו ואדאג באופן אישי שיקיים את הבטחותיו". למשמע הדברים התרכך ראש הישיבה והסכים.

סיפר לי אותו יהודי: "היתה זו השנה הנפלאה ביותר בחיי. האברך הזה השקיע בי את כל הנשמה. למד איתי, שוחח איתי, הדריך אותי, הזמין אותי לביתו, והעלה אותי על הדרך הנכונה. קיבלתי טעם בלימוד ועשיתי בו חיל".

מה נאמר ומה נדבר? אותו אברך זכה באותה שנה להיפקד בבן זכר, וחזר לארצות הברית, ואותו נער המשיך ללמוד בישיבה והמשיך לעשות חיל והגיע להיכן שהגיע כמו שהקדמתי בראשית הדברים, אך בכך לא תם הסיפור, ליתר דיוק הוא טרם התחיל.

אותו נער גדל, וכיום הוא מתעסק רבות עם עולם התשובה. הוא ניחן בכח מיוחד להשפיע על הצעירים ש'מחפשים את עצמם', וחושבים למצוא את מבוקשם בשדות זרים. הוא מארח רבים מהם בביתו ולאט לאט צעד אחרי צעד משיב את ליבם לאביהם שבשמים.

יום אחד הגיעו לביתו בחור ובחורה שהיו בדרכם להודו, שניהם חצי מסוממים, ואיכשהו הם הגיעו אליו להתייעץ. הוא הזמין אותם אליו לשבת, ובמוצאי שבת לקח את הבחור לסיור

בירושלים. בין השאר הם נכנסו לישיבת 'אור שמח' וכך לאט לאט החל לטעת מסילות איתנות של אמת בלבבו.

שבת ועוד שבת, לימוד ועוד לימוד, דיבור ועוד דיבור, והבחור החל להתייצב. אינני יודע מה קרה עם הבחורה, מה שברור שהם נפרדו והבחור החל ללמוד בישיבה לבעלי תשובה והרב המשיך לעקוב אחריו ולהזמין אותו לביתו, ללמוד איתו ולחזקו עוד ועוד.

אחרי שנתיים הבחור הכיר בחורה חסודה ויראת שמים, בעלת תשובה גם היא, והם החליטו להינשא. לבחור הזה היו למעשה שני 'אבות', אביו הביולוגי שהגיע לחתונה מארצות הברית, ואביו הרוחני הלא הוא הרב שטיפל בו והעלהו מבאר שחת אל המסילה העולה בית אלוקים.

"הנער פרץ בבכי: אנא נסו אותי שוב, אני מבטיח להשתפר, אנא, ניסיון אחרון..."

כששני האבות נפגשו מתחת לחופה, הם נפלו זה על צוארי זה והחלו לבכות בכי תמרורים. הם הכירו היטב זה את זה. אביו הביולוגי של הבחור היה אותו אברך צעיר שהציל את הרב, האבא הרוחני, מלהיזרק לרחוב בהיותו בגיל שלוש עשרה.

התברר שאותו אברך שכאמור זכה להיפקד בבן זכר, הלא הוא החתן דנון, חזר לארצות הברית, שם הבן 'החליק' החוצה, התפקר ועזב הכל, השם ירחם. והנה הבן הזה התגלגל בהשגחה נפלאה תוך סגירת מעלה מופלא, דווקא לידיו של זה שהיה חייב בהכרת הטוב עצומה לאביו שהציל אותו בשעתו מאבדון.

נסגר המעגל. התאפשר לאותו רב לפרוע את חובו למיטבו, מיישר דרכו, והוא זה שזכה ליישר את דרכו של בנו.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

פינת ההלכה הרב יגון חורי

הלכות יום טוב

הדלקת נרות

א. מצוה להדליק נרות בערב יום טוב, ולברך בשם ומלכות, "אשר קדשו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב". (חזון עובדיה עמ' סא)

ב. מי שנמצא בבית חולים או בבית מלון, שמטעמי בטיחות אין מדליקים בחדרו ובחדר אוכל אלא רק בחדר צדדי, אין יוצאין ידי חובה בהדלקה זו. אלא בערב יום טוב כל אחד צריך בזמן הדלקת הנרות, לכבות את אור החשמל בחדרו, ולחזור ולהדליקו לכבוד יו"ט, ובברכה.

ג. אמנם אם מדליקים בחדר אוכל רשאי להדליק בברכה. ואם כבר קדמו אחרים והדליקו נרות יום טוב או שבת בחדר האוכל, לא יברך שם, אלא בערב יום טוב יברך על נרות יו"ט בהדלקת החשמל בחדרו.

שמחה ביום טוב

א. צריך ללבוש בגדים נאים ויהיו יותר טובים מהבגדים של שבת. (חזון עמ' ע"א)

ב. חייב אדם להיות שמח, ועיקר החיוב הוא בבשר בהמה, ומי שאינו יכול לאכול מטעמי בריאות או כשרות, יקיים מצות שמחה בבשר עוף. (חזון עמ' צ"ה)

ג. הנשים משמחן בבגדים צנועים ויפים ותכשיטין נאים. והקטנים משמחם בממתקים. (חזון עמ' צ"ה)

ד. חייב אדם לשמח עמו ברגל את העניים והאביונים ואת האלמנות והיתומים, ולכן יש לשלוח להם בעין יפה, די מחסורם, כדי לשמחם. (חזון עמ' צ"ה)

ה. בזמן שהיה בית המקדש קיים היתה מצוה על ישראל לשמח את הכהנים והלויים שגם היו מורים הוראות בישראל. ובזמן הזה שבעונות הרבים בטלה עבודת המקדש, מצוה לשמח ברגל את האברכים שלומדים תורה יומם ולילה ומורים הוראות לישראל, שהם במקום הכהנים והלויים. (חזון עמ' צ"ט)

מלאכה ביום טוב

א. אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכה אוכל נפש. והטעם בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעום, לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתון יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי התורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח דעת ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות. (חזון עמ' א')

ב. אוכל נפש שאינו מפיג טעם כלל, אילו נעשה מערב יום טוב, אף על פי כן מותר לעשותו ביום טוב. מכל מקום נכון להחמיר לכתחלה לעשותו מערב יום טוב, ואם לא עשאו מבעוד יום, נכון שישנה בו אם אפשר לעשותו על ידי שינוי. (חזון עמ' ט-י)

ג. מפני שאדם רגיל לקצור שדהו ולבצור כרמו כאחד, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. לכן אסרו חכמים מלאכות שלפני הלישה ביום טוב אפילו לצורך אוכל נפש.

מלאכת הבערה

א. אסור להוליד אש, שלא הותר ביום טוב להבעיר אלא מאש מצויה. (חזון עמ' מט)

ב. לכן אסור להדליק גפרורים על ידי חיכוך בקופסת הגפרורים. אבל מותר להדליק משלהבת של נר. (ילקו"י עמ' קצ"ו)

ג. גפרור בוער, לא ישלכנו בתנופה הגורמת בודאי כיבוי, אלא יניחנו בנחת על הרצפה או על השיש או בצד הכירה במקום בטוח שיתכבה מאליו. (חזון עמ' נ"ב)

ד. מצית, אסור להשתמש, מטעם שמוליד אש, ומטעם איסור כיבוי. (חזון עמ' נ"ב)

ה. חשמל, אסור להדליק, מפני שהוא כמוליד אש ביום טוב, וכן אסור לכבות החשמל

ו. כיריים של גז שמוחקן בהם חיישן ביטחון למנוע דליפת גז, מותר להדליקם ביום טוב (מאש לאש). (קיצור חזון עמ' קכ"א. ילקו"י עמ' תמז)

ז. כיריים שיש בהם ניצוץ אש חשמלי שניצת אוטומט בלחיצה על הכפתור, יש לנתק את הכיריים מן החשמל מבעוד יום (השנה בערב שבת). ואם שכח לנתק, רשאי לעשות כדברי המקלים, שיקרב גפרור בוער לחצובה ואז יסובב את כפתור הגז באופן שכל כוונתו שהאש תידלק מהגפרור ולא על ידי המצת, ואין לו שום ענין בניצוץ האש הניצת מאליו.

ח. בכיריים רבים צריך להחזיק את הכפתור בזמן סיבובו במשך כמה שניות כדי שהאש לא תכבה.

ט. תנור חשמלי, אע"פ שאין להדליק אותו ביום טוב, מותר להפעילו על ידי שעון שבת שנערך מבעוד יום, ולאפות או לבשל בו ביום טוב. (ילקו"י עמ' רל"ג)

י. בעצם יום החג יש אוסרים להדליק נר נשמה, הואיל ואין צורך להנאת אורו. ויש מתירים הואיל ויש בו מצוה על כל פנים. ונכון שיתנדב מקודם לכן לבית הכנסת בעבור הוצאות החשמל או הנרות החשמליים שידליקום מבעוד יום למנוחת יקיריו. (ילקו"י עמ' רל"ד)

מלאכת כיבוי

א. אפילו מקצת כיבוי כגון להוריד ולהנמיך את האש של הגז, אסור אבל מותר להנמיך את האש של הגז שלא יקדיח את תבשילו ויתקלקל. (ילקו"י עמ' תלה).

ב. לכבות לגמרי לאחר שכילה לבשל על הגז אסור. ומכל מקום רשאי לכבות על ידי גרמא. (חזון עמ' נח). ויש בזה ג' אפשרויות:

א. להשתמש במיתקן "חגאו" לכיבוי הגז, שנעשה על ידי גרמא בלבד. ויש להזהר, שאף שבשעונים הישנים היה ניתן לכוון את השעון גם אחרי ההדלקה, בשעונים החדשים שהמעבר מהמצב הקבוע למצב שעון עובר דרך כיבוי, אין היתר לכוון לאחר ההדלקה.

ב. יניח כפית מתכת בין חיישן הבטיחות לאש, אחר כשבע שניות הגז נכבה, (ויש מי שאומר שבלהבה גדולה צריך להחליף 4-5 כפיות בערך) דחשיב כגרמא.

ומיד לאחר מכן מותר לסגור את הכפתור כדי למנוע זרימת הגז. אולם יש לבדוק מערב יום טוב בכל תנור גז שאין האש נכבית מיד, שאם האש נכבית מיד, אזי הדבר אסור לעשות כן.

ג. ימלא קומקום קטן של מים על כל גדותיו, ויניחחו על האש עד שירתח, ויגלשו המים וישפכו על האש ויכבה. ואחר כך יוכל גם כן לסבב את הכפתור של הגז או את ברו הבטחון למנוע זרימת והתפשטות הגז. והמים שרתחו לאחר כיבוי הגז ישתמש בהם לשתייית קפה או תה וכיוצא, כדי שיהיה בישולם לצורך אוכל נפש. ומצוי מאוד שבכירות הגז שיש היום אינו נכבה כתוצאה מהגלישה, לכך יזהר שלא ינענע את הקומקום, ולבסוף נמצא מכבה בידיים. (ילקו"י עמ' תלח-תמז)

מדיני צליה ביום טוב

א. לסדר ביום טוב הפחמים קודם ההדלקה בצורת פירמידה או כעין זה, מותר, כיון שאין עושין שתי שורות ועליהם נותנים עוד שורה כדרך בנין אלא באיסוף בעלמא.

ב. לזלף טיפות מים על הגחלים, מותר כשעושה כן לצורך צליית הבשר, ובפרט אם המקום צר (מנגל קטן) ואינו יכול להעביר את החיכת הבשר למקום אחר ששם האש נמוכה יותר. וכן במנגל חשמלי, מותר לזלף מים. (ילקו"י עמ' שי"ג)

ג. מותר לנפנף על הגחלים להוריד הלהבה, כדי שהבשר לא יחרך. (ילקו"י עמ' שי"ט)

ד. מותר להעביר ביום טוב גחלים בוערות מצד אחד לצד השני, אף שעל ידי כך הם נכבים מעט, כיון שאינו מתכוין לכך, ובפרט שאינו בטוח שיתכבה. (ילקו"י עמ' שכ)

ה. אסור לכבות את המנגל לאחר השימוש בו, אלא יניח אותו כך עד שיכבו הגחלים מאליהם. ואם אינו במקום בטוח מותר לטלטלו למקום בטוח.

הנאה השוה לכל נפש

א. מותר לחמם מים ביום טוב לרחוץ פניו ורגליו. אבל כל גופו אסור.

ב. יכול לרחוץ את הקטן כל גופו. אולם, אסור לחמם מים עבור רחיצת התנוק בלבד, אלא יחמם הרבה מים לדבר המותר לעצמו, וכגון רחיצת פניו ורגליו, ומן הנותר ירחוץ גופו של התינוק. (ילקו"י עמ' שס"ט)

ג. מים שהוחמו ביום טוב בדוד שמש, מותר להתרחץ כל גופו בבית, וגם ביום טוב שאחר השבת. (ילקו"י עמ' שע"א)

להלכות נוספות של הרב יגון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

להילולת אדונינו
דוד המלך
מלכא משיחא

שתתקיים אי"ה

ביום שני ד' סיון התשפ"ד 10.6.24 למינינם

בהיכל ישיבתנו הקדושה בשעה 20:30

רחוב המכבים 108 בני ברק

בהשתתפות

דניאל זר

שליט"א

הרה"ג

ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה שליט"א

ליאור גלזר

שליט"א

הרב

ראש מוסדות "פתח הדביר"

ועוד רבנים חשובים

את הערב ינעים
זמר אורח
ותזמורתו

מנחה הערב
הרב שמעון
פרץ הי"ו

בואו
בהמוניכם

ההילולה תועבר בנקודות
הלוין מהשעה 21:00

כניסה לנשים
מרח' שלש השעות

כיבוד
קל